

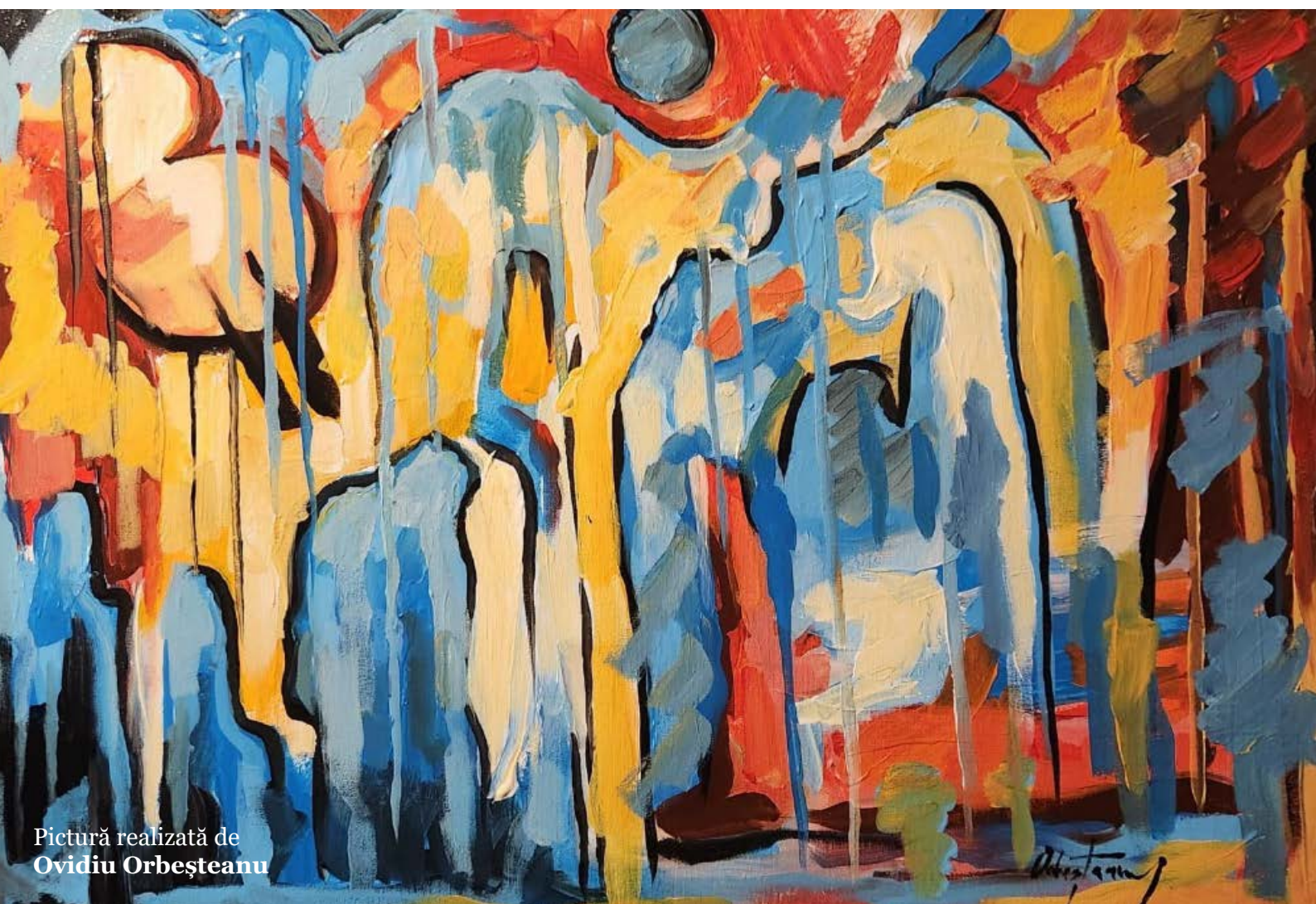
Numărul 1 - 2026

ISSN 3120 - 2411
ISSN-L 3120 - 2411

EUMENE

REVISTA

Colegiului Național „Unirea” Turnu Măgurele

Pictură realizată de
Ovidiu Orbeșteanu

01 OPINII

02 CULTURĂ ȘI LITERATURĂ

03 ȘTIINȚĂ ȘI EDUCAȚIE

04 ARTĂ ȘI FOTOGRAFIE

05 PROIECTE ȘI VOLUNTARIAT

06 VIAȚA ȘCOLII

CUPRINS

O P I N I I

01	Marian Nazat	3
02	Gânduri la (re)început de drum... ..	3
03	De-ale contemporaneității... ..	4

C U L T U R Ă Ș I L I T E R A T U R Ă

04	Numele Lui... ..	4/5
05	Pe cărările literaturii	5/6
06	De ce nu mai citesc adolescenții și cum poate fi rezolvată această problemă?	6/7
07	Emoțiile unui început... ..	7/8

Ș T I I N Ț Ă Ș I E D U C A Ț I E

08	Portrete matematice - Dan Barbilian: matematicianul care a scris poezie	8/9
09	Minerale critice și pământuri rare	9/12
10	Fenomene naturale din Subcarpații de Curbură	12/13
11	Ecuția vieții mele: pasiune, muncă și determinare	13/14
12	Matematicieni și „povestea lor”	14/15

A R T Ă Ș I F O T O G R A F I E

13	Vincent van Gogh – pictorul care a transformat suferința în culoare	16
----	---	----

P R O I E C T E Ș I V O L U N T A R I A T

14	Despre generozitate... ..	17
----	---------------------------	----

V I A Ț A Ș C O L I I

15	Certificatul Cambridge – un pas important spre viitor	17/18
16	Rolul consilierului școlar în viața școlii	18/19
17	Drumul care ne alege: între curiozitate și chemare	19/20
18	CNU Cloud	20/21

OPINII

Ah, cum mi s-ar putea scrie, tulburat -
 de-aici gândurile stăruite de revărsare
 în direcția plămădită mea cu oue...
 Ah, cum mă mai încerc să scriu
 în urechile de aer cu vântul și cum
 le mai desenez...
 Ah, și cum mi doresc ca toți
 absolvenții Colegiului "Unitate" Târnăveni
 să ajungă oameni!

Doamne ajută!
 Marian Năstă
 16 mai 2026

Gânduri la (re)început de drum...

Nu este ușor să găsești nici gândul cel mai bun, nici cuvintele cele mai potrivite pentru a le așeza într-o revistă școlară. Cititorii, ei, probabil în majoritate elevi, au așteptări pe care, oricât ai vrea, nu le poți înțelege în totalitate. Mai diverse, mai moderne, poate stranii pentru noi, în calitatea noastră de adulți și de cadre didactice.

Nu vreau să îi învăț nimic pe elevi aici. Nu vreau să le spun ce trebuie să știe, să respecte, să aprecieze. Vreau numai să le cer ca școala care acum dă și o revistă a ei, a noastră, merită și să o cunoaștem, și să o respectăm, și să o apreciem.

Generații multe de elevi, profesori și părinți au slujit pe pragul ei, am ridicat în lumină oameni importați, am găzduit un spital de război, am fost cunoscuți și recunoscuți în amfiteatrele universităților unde studenții altora spuneau cu mândrie că au fost elevii noștri.

În vremurile prea des schimbătoare pe care școala românească le trăiește acum am rămas stabili în dorința de a face carte. Am mers înainte și atunci când alții, mai comozi, au spus că suntem aspri, că

suntem demodați, că nu înțelegem mersul lumii.

Ne-a fost dat să creștem sub coroana unui Simbol: Alexandru Ioan Cuza, omul modern, hotărât și drept. Ca și el, am făcut și greșeli. Poate nu din neputință, poate nu din neștiință, poate din prea multa dorință.

Cert este că aceia care trec prin școala aceasta mare cât o lume rămân însemnați cu pecetea ei pentru totdeauna. Nu am auzit pe nimeni, niciodată spunând că, elev sau profesor aici, a avut sentimentul nimicniciei și al banalității.

Că despre revista aceasta, e bine să știm că aici au trudit și au scris oameni răsfățați de spirit și de talent, că aici s-au născut poeți și prozatori, că aici elevii de ieri au scris, au cântat și au pictat, și-au expus trăirile și visurile, au râs și au lăcrimat deopotrivă.

Așadar, La mulți ani inspirați, rodnici și frumoși, revistă tânără a unei școli vechi. Aș putea spune Eterne.

Răzvan Vasile

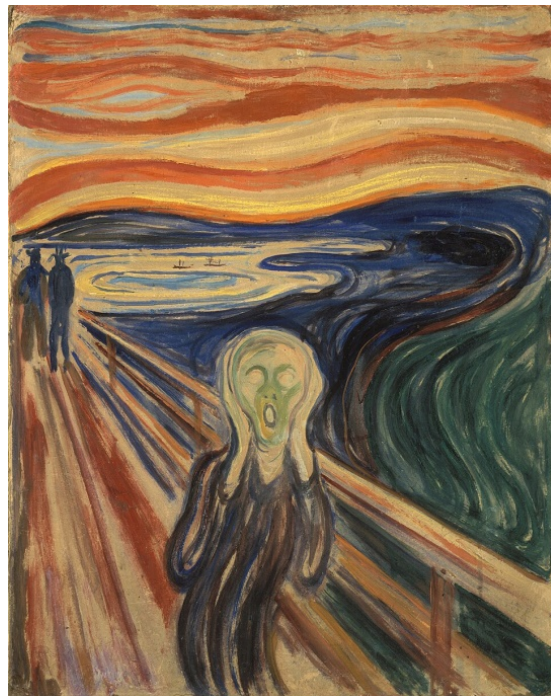
OPINII

De-ale contemporaneității...

„E ușor a scrie versuri,/Când nimic nu ai a spune,/Înșirând cuvinte goale/Ce din coadă au să sune” sunt binecunoscutele versuri eminesciene din poezia „Criticilor mei”, prin intermediul cărora poetul demască impostura contemporanilor, lipsa lor de talent, micimea unor oameni care se cred importanți. Extrapolând semnificațiile acestui text poetic și, făcând oarece observații asupra unor contemporani de-ai noștri, putem să observăm cum roata istoriei se învâрте, oamenii se schimbă, dar tarele rămân, falsitatea și demagogia fiind stindardele acestui „secol de nimic”, vorba poetului.

Vrem-nu vrem trebuie să ne ostoim libertatea de gândire într-o lume a aparențelor, o lume în care nu cel care are ceva de spus este ascultat, nu cel care gândește este apreciat, ci cel care țipă mai tare pe un ton gutural, ce tulbură liniștea... Brutalitatea gândirii primitive sau a unui comportament adesea grobian sunt asociate pigmeilor ce se cred persoane importante, în ciuda micimii intelectuale, care transmit pe un ton dictatorial apoftegme „de necombătut”.

Suntem prizonieri într-o lume a aparențelor în care adevărul deranjează, în care curajul de a lua atitudine a amorțit, în care suntem prinși într-un iureș al

măștilor, pe care unii uită să le mai schimbe schimonosindu-le parcă și mai mult figura.

Într-o astfel de lume, „a visa e un pericol,/ Căci de ai cumva iluzii, ești pierdut și ești ridicul”, conchide critic poetul romantic, trasând niște antiteze fine între iluzie și realitate, adevăr și minciună, ipocrizie și onestitate.

Elena Șerbănescu

CULTURĂ ȘI LITERATURĂ

Numele Lui...

S-a spus că un om cu patru clase primare absolvite nu ar fi putut ști atâtea.

Că nu ar fi avut timp și loc pentru creație, că a stat mai mult pe drumuri, actor ambulant, truditor prin teatre improvizate pentru o bucată de pâine...

Femeile au spus că a fost prea fin cunoscător al naturii feminine, prea sensibil, prea melodios pentru a fi bărbat...

Dedicând o parte a Sonetelor sale unui bărbat, s-a spus că ar fi iubit prea mult bărbații...

continuare în pag. 5

CULTURĂ ȘI LITERATURĂ

continuare din pag. 4

Scriitura sa fiind vastă și complexă, s-a spus că ea ar fi de fapt rodul minții a doi oameni...

I s-a reproșat că nu a ajuns nici la Verona, nici în Danemarca și că a pus niște copii să se îndrăgostească și un adolescent să se joace cu moartea....

S-a spus că adevăratul autor al operei sale ar fi rafinatul nobil Edward De Vere...

S-a spus că a furat subiecte și pasaje întregi din operele altora și că le-a asumat a fi ale sale...

S-a spus că, la moartea sa, niciun ziar din Londra (la 1616 erau vreo 200 aici!) nu a publicat vreun necrolog...

S-a spus că numele nu i-ar fi aparținut, că, însemnând „suliță frântă” a fost ales pentru simbolismul lui...

S-au spus și se vor mai spune atât de multe... Ceea ce va rămâne va fi o dovadă poate irepetabilă, mereu în stare să surprindă și să încânte, la care ne întoarcem mereu...

Peste toată adulația și peste toate semnele de întrebare, îl avem, spre norocul nostru, ca oameni cu dorința de a găsi frumosul în toate formele lui, pe William Shakespeare, „dulcea labădă de pe râul Avon” !

Răzvan Vasile

Pe cărările literaturii

Poezia soresciană e fascinantă prin ineditul lumii prezentate și prin limbajul folosit, marcă a stilului acestui scriitor, în care lumea satului e reconstituită printr-o savantă simulare a autenticității și oralității. Scriitor original, Marin Sorescu aduce o viziune nouă asupra lumii satului, o lume parcă atemporală, în ciuda unor aparente contextualizări istorice, ce par că țin mai degrabă de o strategie ludico-narativă în care lumea descrisă se oglindește pe sine însăși. Satul românesc e viu, autentic, la acest scriitor născut la Bulzești, jud. Dolj, sat care se regăsește în volumele din „La lilieci”; satul natal și oamenii locului își poartă cu noblețe autenticitatea, mai degrabă simulată decât reală. Lumea din cele șase cărți din „La lilieci” te cucerește imediat, indiferent că ești un cititor subtil și rafinat sau unul mai puțin familiarizat cu poezia scriitorului.

Este o Lume, ce pare reală, desprinsă parcă din colbul de pe ulițele satului natal, însă, așa să fie oare?! Această Lume este una care aparent „fotografiază” situații concrete de viață, ce prezintă oameni „în carne și oase”, o lume ce pare reală, dar sub

aparența concretului nud se ascunde un întreg mecanism artistic, stăpânit foarte bine de poet; acesta se joacă de-a realul, limbajul simulează tehnicile specifice oralității, însă artificii, mai puțin vizibil, la o lectură de suprafață, se ascunde în țesătura lirico-narativă a versurilor sale. Găsim aici o poezie a „rolurilor”, voci care interferează, măști sub care se ascund personaje de o aparentă autenticitate. Energia verbală a poetului este năucitoare,

continuare în pag. 6

CULTURĂ ȘI LITERATURĂ

continuare din pag. 5

registrele stilistice se întretes într-o fină rețea de semnificații polifonice; personajele lirice folosesc când regionalismele oltenesti, când registrul colocvial, termenii populari făcându-și loc subtil în micro narațiunile în care lirismul profund se împletește cu dramaticul, ironia cu umorul, oralitatea cu ludicul etc. Această lume suficientă sieși se

caracterizează printr-o teatralitate frapantă. Faptul de viață e prezentat butaforic, pus în scenă, măștile lirice se succed într-un subtil joc literar. Vă invit la lectura celor șase cărți din „La liliaci”, o operă literară succulentă, cu miros și gust oltenesc, în care ludicul și aparenta naivitate a lumii descrise se împletesc.

Elena Șerbănescu

De ce nu mai citesc adolescenții și cum poate fi rezolvată această problemă?

Întrebarea „De ce nu mai citesc adolescenții?” reprezintă o întrebare fără un răspuns clar pentru mulți adulți.

În trecut, părinții considerau că doar citind o carte poți înțelege cu adevărat povestea și mesajul acesteia.

Astăzi, însă, modul de lectură s-a schimbat, iar tehnologia modernă a influențat semnificativ obiceiurile tinerilor. Un prim motiv pentru care adolescenții citesc mai puțin este preferința pentru dispozitivele electronice și conținutul digital, care sunt ușor de accesat și la îndemâna oricui. Lecturile școlare sau suplimentare, mai complexe și care necesită concentrare și timp, sunt adesea percepute de către tinerii dependenți de tehnologie ca fiind sarcini obositoare. Din acest motiv, mulți aleg soluții mai rapide, precum rezumatele sau informațiile de pe internet despre cărțile respective.

De asemenea, rețelele de socializare pe care le accesează adolescenții nu promovează întotdeauna lectura. Știm cu toții cât de influențați sunt tinerii de aceste platforme, preluând de acolo atât exemple pozitive, cât și negative.

Studiile de caz și observațiile personale susțin această realitate. Într-un sondaj realizat printre colegii mei, majoritatea au declarat că au citit doar două sau trei cărți, în general lecturile obligatorii pentru școală. În afara obligațiilor școlare, mulți tineri nu citesc deloc, ceea ce arată că nu și-au descoperit încă genul literar care să le capteze interesul.

Chiar dacă există cărți în format digital, mulți adolescenți nu par interesați să le acceseze nici măcar din curiozitate, lăsând platformele de lectură aproape neutilizate.

O posibilă soluție pentru a **influența** lectura în rândul adolescenților constă în descoperirea și promovarea cărților potrivite fiecărui tânăr. Este important ca aceștia să fie încurajați să exploreze genuri literare diverse de la aventură, dragoste și fantasy, la biografii sau romane istorice pentru a identifica stilul care le stârnește curiozitatea și plăcerea cititului.

continuare în pag. 7

CULTURĂ ȘI LITERATURĂ

continuare din pag. 6

Astfel, lectura poate deveni o activitate atractivă și personală, nu doar o obligație școlară. Lăsându-se captivați de povești frumoase și interesante, adolescenții pot redescoperi bucuria cititului.

În concluzie, lipsa lecturii în rândul adolescenților nu înseamnă că tinerii nu doresc să citească, ci că nu și-au găsit încă tipul de carte potrivit. Prin promovarea diversității lecturilor, aceștia pot descoperi ce îi captivează și pot reduce timpul petrecut în lumea tehnologiei, care predomină tot mai mult în viața lor.

Maria Alexandra Manță

Emoțiile unui început...

Zgomotul de fundal al târgului Gaudeamus este unul specific: un amestec de pagini răsfoite, pași grăbiți și discuții despre literatură. În mijlocul acestui haos, am învățat cea mai importantă lecție de până acum: o carte nu începe atunci când scrii primul cuvânt, ci atunci când primul străin o deschide și începe să citească.

Participarea la târg a fost mai mult decât o reușită personală, este dovada că nimic nu este imposibil și că visurile pot prinde formă atunci când refuzi să le abandonezi.

În căutarea timpului pierdut: la treisprezece ani am început să aștern primele cuvinte din "Praf de stele: lumina ei". Procesul nu a fost mereu magic, așa cum poate ar părea. La cincisprezece ani, când am început să scriu serios, majoritatea colegilor mei se relaxau după ore, eu mă retrăgeam în universul "Praf de stele". Au fost luni de zile în care am jonglat între teme la matematică și destinele personajelor mele. Publicarea cărții la șaisprezece ani a venit ca o confirmare că Praful magic despre care am scris nu a rămas doar o idee, ci a devenit realitate.

Primul volum urmărește conflictul dintre două regate, un conflict care poate fi oprit doar printr-un singur mod.

Vereea, prințesa din Amaris și moștenitoarea elementului foc, e forțată să se căsătorească cu moștenitorul regatului rival, tot ce știa despre loialitate, dragoste și magie se sfârșimă. Un univers unde magia are un preț și adevărul poate fi o armă, Vereea va învăța lecții valoroase. Volumul doi urmărește în paralel două protagoniste, urmând să fie lansat în lunile ce vin.

continuare în pag. 8

CULTURĂ ȘI LITERATURĂ

continuare din pag. 7

Privind înapoi la ediția de anul acesta a târgului, rămân cu o certitudine: vârsta e doar un număr atunci când ai o poveste de spus. “Praful de stele: lumina ei” este dovada că pasiunile prind contur dacă le oferi timp. Sper ca acest articol să fie un semn pentru oricine are un proiect “la sertar”, fie că vorbim de muzică, desen sau scris.

Și acum, la final, voi face câteva confesiuni: mă numesc Denisa Cristea, sunt autoare debutantă și elevă, pasionată de scris încă din copilărie. Deși nu am multă experiență, mi-am dedicat cu seriozitate timpul și creativitatea dezvoltării primului meu roman fantasy. Povestea mea îmbină dragostea pentru ficțiune, mitologie și construcție de lumi cu emoții autentice. De asemenea, din dragostea pentru istorie am înființat blogul “Rescris la

feminin”, dar și din dorința de a vorbi despre femeile din istorie care au avut un impact real, în ciuda faptului că numele lor nu apar în manuale.

Denisa Cristea

ȘTIINȚĂ ȘI EDUCAȚIE

Portrete matematice

Dan Barbilian: matematicianul care a scris poezie

Există oameni care par să trăiască două vieți în același timp, fără ca vreuna să o umbrească pe cealaltă. Dan Barbilian (1895–1961) este unul dintre ei. Într-o lume în care ni se cere să alegem — știință sau artă, rigoare sau imaginație — el a refuzat să se limiteze. A preferat să fie și matematician, și poet, și să lase posterității două nume: Dan Barbilian, cercetătorul, și Ion Barbu, poetul.

La liceu, îl întâlnește pe Tudor Vianu, prietenia care îi va marca destinul. Vianu îl vede ca pe un fenomen: un tânăr capabil să rezolve probleme de geometrie cu aceeași ușurință cu care scrie versuri. Barbilian, însă, nu se grăbește să aleagă. Le vrea pe amândouă.

După facultate, pleacă în Germania, în templele matematicii

europene. Göttingenul acelor ani era un fel de Mecca pentru matematicieni, iar Barbilian ajunge acolo cu o sete intelectuală greu de potolit.

În lumea matematicii, Barbilian nu este un poet rătăcit. Este un profesionist respectat, cu contribuții reale. Lucrează în geometrie, în teoria metrizării, în algebră. Introduce idei care vor purta numele lui — spațiile Barbilian — și publică articole care îi aduc recunoaștere internațională.

Colegii îl descriu ca pe un om riguros, uneori sever, dar cu o strălucire aparte în privire atunci când vorbea despre o demonstrație reușită.

continuare în pag. 9

ȘTIINȚĂ ȘI EDUCAȚIE

continuare din pag. 8

Sub numele Ion Barbu, însă, se întâmplă magia. Debutază în revista Sburătorul, iar criticii îl remarcă imediat. Poezia lui nu seamănă cu nimic din ce se scria atunci: e rece și geometrică, apoi caldă și balcanică, apoi devine ermetică, aproape ezoterică.

În 1928 publică „Joc secund”, volumul care îl consacra. Aici, matematica și poezia se întâlnesc fără să se ciocnească.

Barbilian nu a renunțat niciodată la niciuna dintre identitățile sale. Dimineața putea să predea geometrie diferențială, iar seara să scrie un poem care să dea bătaie de cap criticilor literari. Nu vedea contradicții între cele două lumi.

Astăzi, Dan Barbilian rămâne un reper pentru matematicieni, iar Ion Barbu — un reper pentru poeți. Două nume, un singur om. Un creator care a demonstrat că mintea umană nu trebuie compartimentată, că rigoarea și imaginația pot coexista, că poți fi, în același timp, arhitectul unei demonstrații și autorul unei metafore.

Într-o epocă în care ni se cere să ne specializăm, povestea lui Barbilian ne amintește că uneori cele mai frumoase lucruri se nasc tocmai din îndrăzneala de a nu alege.

Florin Oriță

Minerale critice și pământuri rare

Metalele rare (sau Pământurile Rare - REE) sunt un grup de 17 elemente chimice cu proprietăți unice, esențiale pentru tehnologia modernă (telefoane, calculatoare, motoare electrice), deși nu sunt neapărat "rare" ca abundență, ci mai degrabă dificil de extras din minereuri, fiind adesea dispersate alături de alte minerale (zinc, plumb, cupru). Ele includ lantanide, scandiu, ytriu, iar exemple importante sunt ceriu, neodim, ytriu, gadolinu, elemente critice pentru industria high-tech.

Ambele concepte – metale de pământuri rare și elemente de pământuri rare – sunt echivalente în utilizare. În plus, există termenul de minerale rare și un concept separat, de minerale critice.

Mineralele critice sunt cele despre care auzim cel mai des în spațiul public. Fiecare țară își întocmește propria listă de minerale critice folosind propria metodologie. Principalii factori care sunt analizați sunt poziționarea geopolitică a țării, poziția pe piață și integrarea în anumite lanțuri de aprovizionare, precum și dependența de un anumit grup de elemente, minerale sau metale.

Pe scurt, distincția arată așa:

Care sunt pământurile rare? Cu elemente de pământuri rare ne întâlnim fiecare dintre noi zilnic.

continuare în pag. 10

ȘTIINȚĂ ȘI EDUCAȚIE

continuare din pag. 9

Ele se găsesc în telefoane, mașini electrice și panouri solare. Sunt utilizate în interiorul becurilor fluorescente, pentru culoarea luminii emise. Aceste elemente sunt importante pentru industria optică, lasere, industria aeronautică, reactoare nucleare și chiar catalizatori chimici pentru rafinarea petrolului. Și, desigur, sunt esențiale pentru industria militară.

15 lantanide sunt clasificate ca metale de pământuri rare. Acestea sunt elemente de la lantan la lutețiu în blocul „f” al tabelului periodic: La – lantan, Ce – ceriu, Pr – praseodim, Nd – neodim, Pm – promețiu, Sm – samariu, Eu – europiu, Gd – gadoliniu, Tb – terbiu, Dy – disprosiu, Ho – holmiu, Er – erbiu, Tm – thuliu, Yb – yterbiu, Lu – lutețiu. De asemenea, Sc – scandiu și Y – ytriu, care sunt situate în blocul „d”, dar sunt apropiate de lantanide în ceea ce privește proprietățile chimice.

Cu excepția scandiului, toate elementele de pământuri rare pot fi împărțite în categorii „grele” și „ușoare”, pe baza greutății lor atomice. Pământurile rare grele sunt, în general, mai solicitate, cererea depășind oferta. Acest lucru le face de obicei mai valoroase decât metalele ușoare de pământuri rare.

Nuanță: nu sunt chiar atât de rare Istoric, denumirea de „pământuri rare” a apărut datorită primelor minerale în care au fost descoperite aceste metale. Chimistii de la sfârșitul secolului al XVIII-lea credeau că minereurile erau rare și conțineau oxizi specifici, care erau denumiți atunci „pământuri” (din latinescul „terra”).

Interese: la ce folosesc metalele de pământuri rare?

Ceriu: Catalizatori, filtre de particule, compuși de lustruire

Disprosiu: Magneți permanenți, reactoare nucleare

Erbui: Lasere medicale, fibre optice

Europiu: LED-uri, lămpi de economisire a energiei, ecrane cu plasmă

Gadoliniu: RMN, radare, combustibil nuclear

Holmiu: Magneți foarte puternici, tehnologie medicală

Lantan: Baterii cu hidrură metalică de nichel, filtre de particule, pile de combustie
Lutețiu: Tomografie cu emisie de pozitroni
Neodim: Magneți permanenți (discuri dure), colorarea sticlei, lasere, CD playere
Praseodim: Magneți, motoare de avioane, motoare electrice

Promețiu: Luminofori, surse de căldură în sondele spațiale și sateliți

Samariu: Magneți permanenți (căști, discuri dure), industria aerospațială și medicală, lasere

Scandiu: Elemente combustibile, radiografie

Terbiu: Magneți permanenți

Tuliu: Raze X, televizoare.

Yterbiu: Magneți permanenți, lasere

Ytriu: Ecrane LCD și cu plasmă, LED-uri, pile de combustie, lămpi de economisire a energiei

Geografia metalelor de pământuri rare: cine, ce, cât are?

Principalele rezerve dovedite de elemente de pământuri rare sunt situate în China, cu 44 de milioane de tone estimate de US Geological Survey (USGS) pentru anul 2024.

Câteva țări europene au, de asemenea, rezerve semnificative de pământuri rare. De-a lungul coastei Groenlandei există numeroase zăcăminte, cu o cantitate totală estimată la 1,5 milioane de tone de pământuri rare, dintre care majoritatea sunt situate în sud-vestul țării.

Norvegia și Finlanda dispun, de asemenea, de zăcăminte de pământuri rare, deoarece regiunea are o mineralizare similară Groenlandei.

La începutul anului 2023, compania suedeză de stat LKAB a anunțat că a descoperit cel mai mare zăcămint de pământuri rare de pe continent, Per Geijer. Acesta a fost descoperit în 2023 în Arctica suedeză (provincia Kiruna). Acesta conține mai mult de 1 milion de tone de oxizi, dar, potrivit aceleiași companiei miniere de stat LKAB, ar putea dura 10-15 ani pentru a-i aduce în producție.

continuare în pag. 11

ȘTIINȚĂ ȘI EDUCAȚIE

continuare din pag. 10

Pe măsură ce Uniunea Europeană se concentrează pe construirea propriului lanț de aprovizionare prin Legea europeană privind materiile prime esențiale, zăcămintul Per Geijer ar putea deveni o sursă importantă de pământuri rare pentru regiune.

România este una din țările europene cu resurse importante din cele peste 30 de minerale definite drept critice și chiar strategice la nivel european, dar acestea nu sunt valorificate la potențialul real. Magneziul, grafitul, dar și pământurile rare sunt doar câteva exemple.

Discuția este, zilele acestea, despre „pământuri rare”, „minerale rare”, „minereuri rare” – resurse naturale critice, folosite la bateriile electrice și în industria hi-tech. Despre elementele chimice care au, spun specialiștii, importanță strategică ridicată în tranziția verde și digitală.

Țineți chiar acum în mână, în timp ce citiți acest material de pe telefonul mobil: siliciu, indiu, potasiu, zinc, germaniu, cupru, tungsten, beriliu, paladiu, cobalt, litiu. Și altele.

Magneziul (metalic) este doar unul din cele 34 de minerale definite drept critice de către UE și inclus în rândul celor 17 materii prime strategice în domeniul mineral.

Din aceeași categorie fac parte și grafitul natural – tot mai căutat (sub forma grafenului) și folosit la bateriile electrice – și „pământurile rare”, un grup de 17 elemente esențiale în industria hi-tech. La fel de important este, în optica europeană, și cuprul, utilizat în tehnologiile de producere a energiei verzi, precum și în muniția militară.

România dispune de zăcămintele de magneziu, grafit și cupru, dar și de resurse de pământuri rare. Însă, cu excepția cuprului – exportat în formă brută, și nu (semi)finită – în lipsa instalațiilor de prelucrare, ele nu sunt exploatare. Lista resurselor minerale strategice în Europa

Începând cu 2011, Comisia Europeană a publicat o listă a materialelor critice - care depășesc pragurile privind importanța economică, respectiv al

riscurilor de aprovizionare - în domeniul resurselor minerale, actualizată o dată la trei ani. De la 14 materiale incluse în lista din acel an, lista ajuns la 34 de elemente în 2023.

Șaptesprezece elemente au fost definite, la final de 2023, ca strategice, pe baza raportului dintre cererea viitoare proiectată, producția globală prezentă și viitoare. Lista celor 17 elemente minerale strategice:

Bauxită, Bismut, B or – de tip metalurgic, Cobalt, Cupru, Galiu, Germaniu, Grafit, Litiu, Magneziu metalic, Mangan, Nichel, Metale din grupa platinei, Pământuri rare pentru magneți (Nd, Pr, Tb, Dy, Gd, Sm și Ce), Siliciu metalic, Titan metalic, Wolfram. Și calitativ”, poate reprezenta un avantaj competitiv important al României, se mai precizează în Strategia aprobată la finalul anului trecut.

Abia în 2024, Salrom a depus două proiecte de finanțare europeană, în valoare de 450 de milioane de euro, pentru a pune în valoare resursele de grafit din Gorj.

Strategia Comisiei Europene este ca până în 2030, consumul european de materii prime critice să crească, astfel încât să provină cel puțin 10% din extracția în UE, cu cel puțin 40% din procesare în UE și cu cel puțin 25% din reciclarea în UE.

În condițiile în care se estimează că cererea de pământuri rare va crește exponențial în următorii ani, în martie 2024 a fost aprobat Actul european privind materiile prime critice, iar în mai 2024 a intrat în vigoare, Actul european privind materiile prime critice.

Din 34 de materii prime critice, Comisia a realizat o listă cu 17 materii prime strategice. Cele 47 de proiecte strategice vor oferi acces la 14 din cele 17 materii prime strategice:

bauxită/alumină/aluminiu; bor; cobalt; cupru; galiu; germaniu; litiu; magneziu I; mangan; grafit; nichel; metale din grupa platinei; elemente de pământuri rare pentru magneți permanenți; tungsten.

continuare în pag. 12

ȘTIINȚĂ ȘI EDUCAȚIE

continuare din pag. 11

Bismut, siliciu și titan nu sunt acoperite de proiectele strategice din această primă listă. Cel mai mare furnizor de pământuri rare este China. Aceasta produce 86% din totalul mondial de pământuri rare. Recent, și Rusia a intrat în cursa pentru exploatarea metalelor rare. Rusia a anunțat trecută că va produce aproximativ 60.000 de tone de carbonat de litiu în anul 2030.

În același timp, SUA au convenit deja cu Ucraina un acord, încă nesemnat, care va oferi companiilor americane un acces preferențial la exploatarea mineralelor rare

ucrainene după ce se va încheia războiul cu Rusia, conform presei internaționale.

Surse:

1. <https://romania.europalibera.org/a/minerale-critice-strategice-pamanturi-rare-romania-strategie-resurse-2>
2. <https://gogreenresources.ro/metale-rare-critice-strategice-si-pamanturi-rare>
3. <https://www.consilium.europa.eu/ro/infographics/critical-raw-materials/>
4. <https://economedia.ro/breaking-americanii-vor-prelucra-pamanturi-rare-de-ultima-generatie-in-romania-la-feldioara-va-fi-creat-primul-lant-de-aprovizionare-complet-integrat-din-lumea-occidentala.html>
5. <https://adevarul.ro/stiri-interne/evenimente/investitie-americana-majora-romania-va-prelucra-2493126.html>

Ioan Caragea

Fenomene naturale din Subcarpații de Curbură

Geografia nu este doar studiul hărților și al locurilor; este despre înțelegerea lumii și a legăturilor dintre locuri și oameni. Ea ne ajută să înțelegem cum mediul înconjurător ne influențează viețile și cum putem proteja și conserva planeta noastră.

Subcarpații de Curbură sunt caracterizați prin fenomene naturale dinamice, determinate de geologia instabilă (argile, marne) și seismicitatea ridicată. Cele mai frecvente sunt alunecările de teren active, eroziunea torențială intensă, procesele de saramură, precum și formarea de vulcani noroioși (ex. Pâclele Mari/Mici) și focuri vii (ex. Andreiașu de Jos).

Vulcanii Noroioși din județul Buzău reprezintă o rezervație naturală geologică unică, situată în Subcarpații de Curbură (comunele Berca și Scorțoasa).

Cele două arii protejate principale, Pâclele Mari și Pâclele Mici, sunt faimoase pentru conurile de noroi formate prin erupția gazelor de la adâncime, oferind un peisaj selenar rar.

Distanța București – Vulcanii Noroioși de la Pâcle este de 135 km și poate fi parcursă în aproximativ 2h cu mașina.

Vulcanii Noroioși reprezintă formațiuni constituite de gazele naturale care provin de la peste 3.000 de metri adâncime, acestea trecând prin solul argilos, aici intervenind și apa din pânza freatică. Gazele împing cu o anumită presiune, spre suprafață, apa amestecată cu argilă. Astfel, nămolul care iese la suprafață se usucă la contactul cu aerul, formându-se astfel structuri conice asemănătoare unor vulcani.

Motivul pentru care nămolul care iese la suprafață este rece, este acela că vine din straturile de argilă.

Acest fenomen natural spectaculos este relativ rar întâlnit în lume, turiștii fiind impresionați de peisajul ciudat pe care-l formează numeroșii vulcani în miniatură, prin craterele cărora gazele din adâncuri aduc noroc sub forma unei paste fluide de culoare alb-gri sau brun-cenușie.

continuare în pag. 13

ȘTIINȚĂ ȘI EDUCAȚIE

continuare din pag. 12

Cei mai importanți vulcani noroioși din România sunt Vulcanii Noroioși de la Pâclele Mari, acoperind o suprafață de 15 hectare. Pâclele Mici au o suprafață de 10 hectare. Ambele zone sunt incluse pe lista monumentelor naturii începând din anul 1924.

La Pâclele Mari, vulcanii sunt amplasați altitudinal la 322 m, în cadrul unui platou de formă circulară, constituit fiind din produse ale erupțiilor numeroșilor vulcani activi sau fosili, cu conuri respectiv dimensiuni variabile.

Conurile active nu depășesc 3 m înălțime, în timp ce conurile fosile ajungând la

înălțimi chiar de 8 m. Pe suprafața noroiului fluid, plutește spuma de hidrocarburi, spumă formată la momentul ieșirii gazelor din interiorul scoarței.

La Pâclele Mici, vulcanii sunt amplasați altimetric la 341 m iar potrivit cercetărilor efectuate, vatra vulcanilor se găsește la o adâncime de peste 3000 m. La nivelul acestor vulcani, conurile fosile lipsesc. Vegetația lipsește cu desăvârșire de pe platouri, formele fiind variate, create atât de noroiul fluid care curge, cât și de procesele de eroziune, lăsând impresia unor terenuri selenare.

Violeta Dima

Ecuția vieții mele: pasiune, muncă și determinare

Nimeni nu se naște pregătit. Nu trebuie să știi deja ce vrei să faci. Sau unde vrei să mergi.

Mă numesc Alexandra Odăianu și sunt în clasa a X-a A la Colegiul Național "Unirea" Turnu Măgurele. Sunt fondatoarea Clubului de Matematică "Infinita" și olimpică la matematică, însă drumul meu nu a fost așa de drept sau ușor precum poate că pare.

Presupun că matematica a fost dintotdeauna acel "ceva" al meu. De la momentele în care le predam păpușilor mele matematică și le învățam să rezolve probleme pe când aveam 9-10 ani, la puzzle-urile pe care le făceam și refăceam fără să mă plictisesc sau jocurile de cărți în care încercam să țin minte fiecare carte, matematica era prezentă de fiecare dată.

continuare în pag. 14

ȘTIINȚĂ ȘI EDUCAȚIE

continuare din pag. 13

Acum, când reflectez asupra trecutului și asupra activităților mele preferate de atunci, totul are sens, însă nu am realizat ce vreau să fac cu adevărat decât în clasa a VI-a, când am avut curajul să zic cu voce tare că vreau să merg la mate-info, ca mai apoi să mi se spună că “nu aș face față” de către cineva care nici măcar nu a avut puterea să încerce. Nu am știut dintotdeauna ce vreau să devin când “voi fi mare”. Am trecut de la medic, la profesor, la procuror, la jurnalist, la inginer, ca în final să accept că vreau să fiu *matematician*.

Clubul “Infinita” nu este doar un club pentru mine, o altă căsuță bifată la dosarul personal sau ceva ce am fost obligată să fac. Mai degrabă reprezintă acel loc unde pot fi eu cu adevărat, vorbind despre ceea ce îmi place. Reprezintă comunitatea de care nu am avut parte la început. Susțin că matematica, în esența ei, nu poate fi învățată cu forța. Ai nevoie de o dorință intrinsecă extraordinară de puternică pentru a fi dispus să o explorezi, sau pentru a continua chiar și în momentele în care te întrebi “ce caut eu aici?”. Frumusețea matematicii este că oricine o poate explora, este deschisă tuturor, dar nu toți vor reuși să o înțeleagă în profunzime.

Obiectivele acestui club sunt de a trezi interesul de cunoaștere în rândul tinerilor, de a-i încuraja în parcursul lor

matematic și de a-i ajuta să descopere matematica într-un mod diferit față de cel de la clasă. Aici descoperim concepte și idei, nu memorăm metode sau șabloane. Ne place să descoperim lumea din jurul nostru și fenomenele naturale cu ajutorul matematicii, așa că uneori vom prezenta câteva lucruri interesante într-un mod interactiv.

În ajutorul meu au sărit Alexia Samoilă, care are rolul de secretar, și Denisa Cristea, care se ocupă de conturile de social media ale clubului. Datorită lor, pot să mă concentrez pe matematica prezentată la club, și mai puțin pe celelalte responsabilități.

Deci, dacă încă nu știi ce vrei să fii atunci când vei fi mare, sau dacă știi deja, însă pur și simplu adori matematica, cred că locul tău e aici, pentru că, pe lângă toată matematica, încurajăm mințile scilipitoare să își urmeze pasiunile și să muncească pentru visurile lor. Încă nu știu ce îmi rezervă viitorul, însă uneori e mult mai distractiv să faci ceea ce vrei, fără un motiv bine întemeiat, decât să alegi drumul clar și sigur, doar pentru că “așa e bine”.

Țintește Luna, deoarece, chiar dacă nu ajungi acolo, sigur vei rămâne cu o priveliște destul de frumoasă.

Maria-Alexandra Odăianu

Matematicieni și „povestea lor”

Ada Lovelace (Prima programatoare):

Deși a trăit în secolul al XIX-lea, ea a scris primul algoritm destinat unei mașini de calcul (Motorul Analitic al lui Babbage), fiind considerată vizionara care a văzut potențialul computerelor moderne.

Ada Lovelace a fost britanică (născută în Londra, Regatul Unit) Britannica.

Ada Lovelace (1815–1852) este o figură centrală în istoria matematicii, fiind recunoscută drept primul programator de calculatoare din lume. Iată câteva curiozități despre viața și contribuțiile ei:

Origini ilustre: A fost singurul copil legitim al celebrului poet Lord Byron. Mama ei, temându-se că Ada va moșteni „nebunia” poetică a tatălui, a încurajat-o să studieze intensiv matematica și logica încă de mică.

Dincolo de cifre: În timp ce partenerul său de lucru, Charles Babbage, vedea mașinăriile sale doar ca pe niște calculatoare numerice, Ada a intuit că acestea ar putea procesa orice simbol (precum notele muzicale sau imaginile),

continuare în pag. 15

ȘTIINȚĂ ȘI EDUCAȚIE

continuare din pag. 14

anticipând astfel computerul modern cu un secol înainte.

Notele explicative: În 1843, Ada a tradus un articol despre „Motorul Analitic” al lui Babbage. Notele ei originale atașate traducerii au fost de trei ori mai lungi decât textul inițial.

Numeralele lui Bernoulli: În faimoasa „Notă G”, ea a detaliat un algoritm pentru calcularea numerelor lui Bernoulli folosind mașina lui Babbage. Acesta este considerat primul program de calculator publicat vreodată.

Conceptul de "loop" : Ada a descris pentru prima dată procesul prin care o mașină poate repeta o serie de instrucțiuni, fundamentul programării de astăzi.

Limbajul Ada: În anii '80, Departamentul Apărării al SUA a numit un nou limbaj de programare complex „Ada” în onoarea ei.

Ziua Ada Lovelace: În fiecare an, a doua zi de marți din octombrie este sărbătorită drept Ada Lovelace Day, dedicată celebrării realizărilor femeilor în domeniile STEM.

Final tragic: La fel ca tatăl ei, Ada a murit la vârsta de doar 36 de ani.

Srinivasa Ramanujan (1887-1920) (Omul care cunoștea infinitul)

Srinivasa Ramanujan a fost un geniu autodidact care a revoluționat matematica modernă, lăsând în urmă mii de teoreme fără a avea studii formale.

Srinivasa Ramanujan a fost indian (născut în Erode, India, pe atunci parte a Imperiului Britanic) Scientific American.

Cea mai cunoscută anecdotă despre el implică numărul 1729: Aflat pe patul de spital, Ramanujan a fost vizitat de matematicianul G.H. Hardy, care a sosit cu un taxi având numărul 1729.

Hardy a remarcat că numărul i s-a părut „plictisitor”, la care Ramanujan a răspuns instant: „Nu, este un număr foarte interesant! Este cel mai mic număr care poate fi scris ca suma a două cuburi în două moduri diferite” ($\{10\}^3 + 9^3 \setminus \setminus \setminus \setminus$ și $12^3 + 1^3$)

Revelații divine: Ramanujan susținea că formulele sale îi erau dictate în vis de către zeița Namagiri. El spunea adesea: „O ecuație nu înseamnă nimic pentru mine dacă nu exprimă un gând al lui Dumnezeu”.

Caietele pierdute: La moartea sa prematură (la doar 32 de ani), a lăsat în urmă caiete pline cu aproape 4.000 de formule. Multe dintre ele au fost demonstrate abia după zeci de ani, dovedindu-se a fi corecte și vizionare.

Găurile negre: Deși a trăit înainte ca acest concept să fie înțeles, funcțiile sale „mock theta” sunt folosite astăzi în cercetarea găurilor negre și a teoriei stringurilor.

Calculul lui Pi: Formulele sale pentru seriile infinite sunt la baza algoritmilor moderni folosiți de computere pentru a calcula miliarde de zecimale ale lui

În India, ziua lui de naștere, 22 decembrie, a fost declarată Ziua Națională a Matematicii în 2012. Această zi va fi marcată și în 2025 prin evenimente educaționale ample pentru a-i onora moștenirea.

Ionescu Rodica Argentina

ARTĂ ȘI FOTOGRAFIE

Vincent van Gogh – pictorul care a transformat suferința în culoare

Puțini artiști au lăsat o amprentă atât de puternică asupra istoriei artei precum Vincent van Gogh. Viața lui a fost scurtă, zbuciumată și aproape lipsită de recunoaștere în timpul existenței sale, dar pictura sa a devenit, paradoxal, una dintre cele mai iubite și influente din lume. Van Gogh nu a fost doar un pictor; a fost un om care a ars intens, transformând durerea, singurătatea și speranța în culoare pură.

Un destin neliniștit

Născut în 1853, în Țările de Jos, van Gogh a încercat mai multe drumuri înainte de a se dedica artei: a fost vânzător de artă, profesor, predicator. Abia la sfârșitul celor 20 de ani de viață a început să picteze cu adevărat, însă a recuperat timpul pierdut cu o energie aproape febrilă. În doar un deceniu, a realizat aproape 800 de picturi și aproximativ 1000 de desene – o producție uluitoare pentru un artist chinuit de instabilitate emoțională și probleme financiare constante.

Pictura lui van Gogh este imposibil de confundat. Tușele groase, vibrante, culorile intense și mișcarea aproape spiralată a formelor par să trădeze o luptă interioară continuă. Pentru el, culoarea nu este decor, ci expresie directă a trăirilor. Galbenul nu era doar galben - era lumină, speranță, febră; albastrul nu era cer – era melancolie, infinit, tăcere.

Capodopere, precum Noaptea îstelată, Floarea-soarelui sau numeroasele autoportrete nu caută realismul academic,

ci adevărul emoțional. Van Gogh nu picta ceea ce vedea, ci ceea ce simțea.

Singurătate și recunoaștere târzie

În timpul vieții, artistul a vândut, după unele surse, un singur tablou. A fost susținut financiar și moral de fratele său, Theo, căruia i-a trimis sute de scrisori – adevărate confesiuni despre artă, credință și disperare. După moartea sa prematură, la doar 37 de ani, lumea a început treptat să-i înțeleagă geniul. astăzi, van Gogh este un simbol al artistului neînțeles, dar și o dovadă că arta puternică poate depăși timpul și suferința.

Moștenirea unui foc interior

Influența lui Vincent van Gogh se simte în expresionism, fauvism și în întreaga artă modernă. Mai mult decât tehnica, el a lăsat moștenire o atitudine: curajul de a fi vulnerabil, de a picta cu sinceritate absolută, fără compromis.

Van Gogh ne amintește că arta nu este despre succes imediat, ci despre adevăr. Iar adevărul, atunci când este spus în culoare și lumină, poate deveni etern.

Ovidiu Orbeșteanu

PROIECTE ȘI VOLUNTARIAT

Despre generozitate...

Voluntariatul este o experiență transformatoare pentru orice adolescent; acesta este o valoare pe care noi, adulții, trebuie să o încurajăm și să o valorizăm.

În cadrul Colegiului Național „Unirea” există câteva zeci de elevi inimoși, dornici să sădească darul generozității și în sufletele altor tineri pe care încearcă să îi motiveze prin acțiunile lor. Ei fac parte din Key Clubul liceului nostru, sunt cunoscuți în comunitatea turneană prin acțiunile de benevolat pe care le desfășoară. Zilele trecute acești tineri s-au mobilizat pentru a dona materiale de igienă, jucării și haine pentru

copiii internați la Secția de pediatrie a Spitalului, acțiune realizată în colaborare cu membrele Clubului Kiwanis Turnu Măgurele.

O altă acțiune a avut loc la Centrul de Zi pentru Vârstnici din orașul nostru: mâinile lor dibace au împachetat frumos obiecte necesare în viața de zi cu zi, pentru seniorii noștri, oferindu-le cu drag și zâmbetul pe buze.

Îi felicităm pentru implicarea în comunitatea noastră și sperăm ca acțiunile lor să fie urmate și de alți adolescenți!

Elena Șerbănescu

VIAȚA ȘCOLII

Certificatul Cambridge – un pas important spre viitor

Într-o lume tot mai conectată, cunoașterea limbii engleze reprezintă un avantaj esențial pentru elevi. Examinările **Cambridge English Qualifications** sunt recunoscute la nivel internațional și reprezintă o dovadă clară a competențelor lingvistice dobândite. Aceste certificate sunt apreciate de mii de organizații, universități și angajatori din întreaga lume și deschid numeroase oportunități pentru tineri.

Unul dintre marile avantaje ale certificatelor Cambridge este faptul că sunt

recunoscute de Ministerul Educației, ceea ce înseamnă că elevii care dețin un astfel de certificat își pot echivala proba de competențe lingvistice la limba engleză din cadrul examenului de bacalaureat. Astfel, ei își pot concentra mai mult atenția asupra celorlalte probe importante.

În același timp, certificatul Cambridge reprezintă un atu important pentru viitorul academic și profesional.

continuare în pag. 18

VIAȚA ȘCOLII

continuare din pag. 17

Elevii care obțin niveluri precum **B2 sau C1** demonstrează că pot comunica eficient în limba engleză, ceea ce le permite să **studieze mai ușor la universități din străinătate**, să participe la **proiecte și mobilități Erasmus** sau să obțină **mai ușor un loc de muncă** într-un mediu internațional. De asemenea, aceste examene oferă un parcurs clar de dezvoltare a competențelor lingvistice și îi ajută pe elevi să își consolideze încrederea în propriile abilități.

Școala noastră se mândrește cu faptul că este **de trei ani Centru de examinare pentru certificatele Cambridge**, oferind elevilor posibilitatea de a susține examenele într-un mediu familiar. În această perioadă, **mai mulți elevi ai școlii au obținut certificate de nivel B2 și C1**, demonstrând seriozitate, perseverență și dorința de performanță. Și în acest an, elevii interesați au ocazia de a face un pas important pentru viitorul lor. **Examenul Cambridge B2 First for Schools** va avea loc în școala noastră **pe data de 23 mai 2026**, iar **înscrierile se pot face până la 9 aprilie 2026**. Aceasta este o oportunitate excelentă pentru toți elevii care doresc să își certifice cunoștințele de

limba engleză și să își deschidă noi perspective educaționale și profesionale.

Obținerea unui certificat Cambridge nu înseamnă doar promovarea unui examen, ci **un pas sigur către un viitor plin de oportunități**. De aceea, îi încurajăm pe toți elevii pasionați de limba engleză să profite de această șansă și să își demonstreze potențialul.

Sonia Plocon

Rolul consilierului școlar în viața școlii

În cadrul comunității educaționale, consilierul școlar are un rol important și complex, contribuind la buna funcționare a mediului școlar și la dezvoltarea armonioasă a elevilor. Dincolo de activitățile formale pe care le desfășoară, consilierul devine adesea o persoană de sprijin, un ghid și un punct de echilibru pentru elevi, profesori și părinți.

Din experiența activității de consiliere, am putut observa, că elevii au nevoie nu doar de informații sau îndrumare, ci și de un spațiu sigur în care

să își exprime gândurile, emoțiile și neliniștile. În acest sens, consilierul școlar facilitează discuții individuale sau de grup prin care elevii învață să se cunoască mai bine, să își gestioneze emoțiile și să găsească soluții la problemele cu care se confruntă. Fie că este vorba despre dificultăți de adaptare, conflicte între colegi sau nesiguranțe legate de viitor, *consilierea oferă elevilor oportunitatea de a fi ascultați și sprijiniți.*

continuare în pag. 19

VIAȚA ȘCOLII

continuare din pag. 18

Un alt aspect esențial al activității consilierului, este prevenirea situațiilor problematice din mediul școlar, precum bullyingul, izolarea socială sau abandonul școlar. Prin activități educative, ateliere tematice și discuții deschise cu elevii, consilierul promovează valori precum respectul, empatia și responsabilitatea, contribuind la crearea unui climat școlar pozitiv.

În același timp, colaborarea cu profesorii și cu părinții este indispensabilă. Consilierul școlar poate oferi sugestii și sprijin cadrelor didactice în gestionarea

anumitor situații din clasă și poate ghida părinții în înțelegerea nevoilor emoționale și educaționale ale copiilor lor. Astfel, consilierea devine un proces de cooperare, în care fiecare parte implicată contribuie la binele elevului.

Un domeniu important al consilierii școlare îl reprezintă și orientarea școlară și profesională. Prin activități specifice, elevii sunt încurajați să își descopere interesele, aptitudinile și valorile personale, astfel încât să poată face alegeri informate privind parcursul lor educațional.

În opinia mea, consilierul școlar nu este doar un specialist care aplică metode și instrumente psihopedagogice, ci și o persoană care construiește relații de încredere și oferă sprijin real în momentele de incertitudine ale elevilor. Prin empatie, disponibilitate și implicare, consilierul contribuie la dezvoltarea unei școli în care fiecare elev se simte înțeles, valorizat și sprijinit.

Georgeta Funaru-Ungureanu

Drumul care ne alege: între curiozitate și chemare

Nu există încercare scutită de eșec, așa cum nu există om care să nu fi rătăcit măcar o dată. Sunt momente în viață când controlul ne scapă printre degete și realizăm că nu noi alegem drumul, ci drumul ne alege pe noi. Pasiunea este, probabil, cea mai subtilă dintre aceste cărări. Nu dărmă uși, ci se strecoară tiptil: apare întâi ca o curiozitate, apoi ca o chemare, iar într-o zi descoperi că a devenit parte din tine, la fel de firească precum respirația. Unii oameni își caută pasiunile cu hărți, liste și planuri, alții le găsesc întâmplător, ca niște comete care lasă în urma lor lumină. Poate că pasiunile ne găsesc tocmai atunci când suntem ocupați cu alte planuri sau încercăm să devenim noi înșine.

Îmi amintesc cum, în copilărie, lumea era un puzzle imens. Fiecare întrebare era o piesă lipsă. De ce e cerul albastru? De ce oamenii se supără? De ce

unii tac și alții vorbesc prea mult? De ce unii câștigă și alții pierd? Așa a început totul pentru mine: cu întrebări mici, naive, copilărești. Întrebări care îi făceau pe adulți să zâmbească, să ofteze sau să spună: „o să înțelegi când vei fi mare”. Dar eu nu voiam să înțeleg mai târziu. Eu voiam să înțeleg atunci.

continuare în pag. 20

VIAȚA ȘCOLII

continuare din pag. 19

Apoi a venit adolescența, cu furtunile ei. Întrebările nu mai erau despre cer și culori, deveniseră despre oameni, despre mine, despre întreaga lume. De ce ne certăm? De ce nu ne ascultăm? De ce adevărul pare să aibă atâtea fețe? Nu mai întrebam doar pentru un răspuns, ci ca să înțeleg, ca să mă înțeleg.

Felul meu de a spune „întrebările mele au un loc, și ale voastre la fel” a fost crearea unui club de dezbatere. Procesul nu a fost ușor, a fost vulnerabil, dar în același timp a fost eliberator, pentru că am simțit că fac ceva ce contează. Clubul a devenit pentru mine un loc în care tăcerile se transformă în voci și ideile iau viață. Aici, întrebările copilăriei mele își găsesc, în sfârșit, ecoul.

Privind tot drumul înapoi, îmi dau seama că n-am crescut doar din

răspunsuri, ci mai ales din tăcerile dintre ele, din momentele în care nu știam încotro să merg, dar mergeam oricum.

Curiozitatea copilăriei mele a fost mereu acolo, ca o lumină mică, încăpățânată, care nu s-a stins nici când eu am încercat să o ignor. Poate că asta este frumusețea pasiunilor: cresc odată cu noi, ne modelează, ne împing înainte și, într-o zi, ne cer să le dăm mai departe. Așa că, după tot drumul ăsta, rămâne o întrebare care nu cere un răspuns rapid, ci unul curat, și adevărat: Suntem noi cei care dăm viață pasiunilor, sau ele sunt cele care ne învață cum să fim noi înșine?

Daria-Ana-Maria Gheorghiță

CNU Cloud

Pe fondul digitalizării accelerate a învățământului românesc, sistemele de eLearning devin piloni esențiali în modernizarea actului didactic. CNU Cloud se afirmă ca o soluție digitală integrată, concepută pentru a armoniza comunicarea și a eficientiza gestionarea resurselor educaționale, punând la dispoziția fiecărui utilizator instrumente personalizate și intuitive.

Ce este CNU Cloud?

CNU Cloud este o aplicație web dezvoltată în PHP și MySQL, gândită pentru Colegiul Național Unirea. Nu

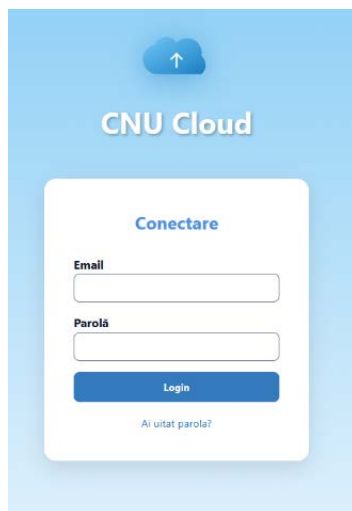
necesită instalare din partea utilizatorilor, nu presupune costuri de licențiere și funcționează din orice browser, de pe orice dispozitiv — telefon, tabletă sau calculator. Ceea ce o face însă cu adevărat remarcabilă este faptul că rulează pe **infrastructura proprie a școlii**. Un server fizic instalat în incinta instituției, cu sistem de operare **Ubuntu Server**, găzduiește întreaga platformă — baza de date, fișierele încărcate, logica aplicației.

continuare în pag. 21

VIAȚA ȘCOLII

continuare în pag. 20

Nu există dependență de servicii cloud externe, nu există abonamente lunare, nu există date ale elevilor stocate pe servere ale unor terți. Școala deține și controlează totul. Platforma oferă un mediu digital integrat în care directorul, secretariatul, profesorii și elevii interacționează în cadrul aceluiași sistem, fiecare cu rolul și permisiunile sale specifice.

Ce poți face cu ea?

Profesorii publică materiale didactice — PDF-uri, prezentări, fișiere audio și video, arhive — organizate pe clase și materii.

Directorul transmite anunțuri și documente oficiale cu vizibilitate controlată: pentru întregul colectiv, doar pentru corpul profesoral sau exclusiv pentru elevi.

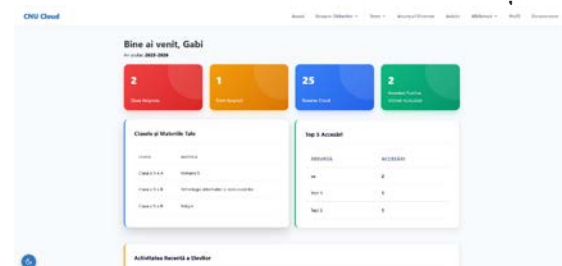
Secretariatul gestionează documente administrative și le face disponibile imediat celor care au nevoie de ele.

Administratorul configurează structura școlii — clase, materii, utilizatori — și

monitorizează activitatea platformei printr-un jurnal detaliat al acțiunilor. Tot el administrează serverul, asigurând actualizări, backup-uri și securitatea datelor.

Elevii au acces nu doar la resursele specifice clasei lor, ci și la o bibliotecă extinsă de materiale de la alte clase, pot susține teste programate și rămân conectați la viața instituției prin anunțurile oficiale.

Biblioteca virtuală — O secțiune dedicată resurselor generale ale școlii, unde administratorii pot stoca și partaja documente instituționale, materiale de referință sau resurse audio educaționale, accesibile tuturor utilizatorilor autorizați.

CNU Cloud demonstrează că digitalizarea școlii nu necesită neapărat soluții costisitoare sau complexe. O platformă construită pe nevoile reale ale unei instituții de învățământ, cu roluri clare și funcționalități practice, poate transforma semnificativ modul în care profesorii predau, elevii învață și administrația comunică. Într-un sistem educațional aflat în căutarea eficienței, astfel de instrumente reprezintă un pas concret și aplicabil imediat.

Gabriel Defta

COLECTIVUL DE REDACȚIE

E U M E N E • N R . 1 / 2 0 2 6

Elena Șerbănescu
Florin Oriță
Daniela Grasu
Violeta Dima
Sonia Plocon
Marinela Dieaconu
Gabriel Defta

Redactor-șef
Redactor
Redactor
Redactor
Redactor
Redactor
Designer Grafic

„Curajul înseamnă puterea de a începe din nou.”

F. Scott Fitzgerald

A începe din nou înseamnă speranță, încredere și curajul de a privi înainte. Prin această revistă ne dorim să adunăm laolaltă glasurile elevilor, inspirația și bucuria descoperirii.

Astfel, deschidem un nou capitol, convinși că fiecare început poartă în el promisiunea unor realizări frumoase și a unor gânduri care merită împărtășite

Redacția

ISSN 3120 - 2411
ISSN-L 3120 - 2411

Colegiul Național "Unirea"
Turnu Măgurele, str. Castanilor, nr. 25
Telefon: 0247/416734
Email: cnunirea.licee@yahoo.com
Web: colegiulunirea-tr.ro